Odluka:

# Pž-1069/2026-2

## Zbirni podatci

**Broj odluke:** Pž-1069/2026-2
**ECLI broj:** ECLI:HR:VTS:2026:522
**Datum odluke:** 11.05.2026
**Vrsta odluke:** Rješenje
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

## Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: Pž-1069/2026-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja te Nikoline Mišković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom DALMA d.d. u stečaju, Split, Kopilica 5, OIB: 64479860853, odlučujući o žalbama izlučnog vjerovnika PUNTINA PROMET d.o.o., Vojnić Sinjski, Marušići 40, OIB: 69851444292, kojega zastupa prokurist OE iz [adresa], kojeg zastupa punomoćnik Ivana Krstulović, odvjetnik u Splitu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-156/2012-878 od 9. veljače 2026. i rješenja poslovni broj St-156/2012-856 od 20. siječnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 11. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Usvaja se žalba PUNTINA PROMET d.o.o., Vojnić Sinjski, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-156/2012-878 od 9. veljače 2026.

II. Usvaja se žalba PUNTINA PROMET d.o.o., Vojnić Sinjski, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-156/2012-856 od 20. siječnja 2026. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St -156/2012-878 od 9. veljače 2026. odbačena je žalba izlučnog vjerovnika na rješenje o dosudi poslovni broj St-156/2012-856 od 20. siječnja 2026., kao nedopuštena i nepravovremena, jer žalitelj nije ni stranka u stečajnom postupku niti je sudjelovao u dražbi kao ponuditelj (čl. 105. Ovršnog zakona, „Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ i čl. 441. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17 i 36/22 i 27/24; dalje: SZ) niti je žalbu podnio u zakonskom roku.

2. Izlučni vjerovnik je protiv ovog rješenja podnio žalbu navodeći u njoj da je on isključivi vlasnik i posjednik

predmetne nekretnine i da je zato ona trebala biti izlučena iz stečajne mase. Žalitelj je za predmetnu nekretninu isplatio cjelokupnu kupoprodajnu cijenu što mu je potvrdio pisanom potvrdom stečajni dužnik kao prodavatelj. Prvostupanjski sud je i pored žaliteljevog podneska kojim je on zahtijevao da se zastane s postupkom prodaje predmetne nekretnine, jer ona ne ulazi u stečajnu masu, nastavio s postupkom.

3. Pored toga, žalitelj je naveo da vodi parnični postupak radi utvrđenja njegovog prava vlasništva na ovoj nekretnini, u odnosu na koju je izvršena zabilježba spora, a što je prvostupanjskom sudu bilo poznato. I uz sve to, žalitelj navodi da je prvostupanjski sud ignorirao njegove zahtjeve i pravni interes i da je ustrajao u prodaji nekretnine usprkos spoznaji o navedenom žaliteljevom svojstvu u stečajnom postupku i svim okolnostima slučaja. Kako prema žalitelju nije logično da on kao izlučni vjerovnik nema procesnih mogućnosti za sudsku zaštitu u ovoj pravnoj stvari i posebno, mogućnost da spriječi prodaju ove nekretnine u pogledu koje se smatra vlasnikom, jer mu je takva zaštita uskraćena, to je podnio ovu žalbu i predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje.

4. Pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St -156/2012-856 od 20. siječnja 2026. ponuditelju VIVITA društvo s ograničenom odgovornošću za proizvodnju, trgovinu i usluge, Varaždin, dosuđena je predmetna nekretnina te je odlučeno da će mu se predati nakon uplate kupovnine u iznosu od 98.075,00 EURU uz predaju nekretnine nakon potpune uplate kupovnine i pravomoćnosti rješenja. Istim rješenjem određena je provedba uknjižbe prava vlasništva u korist kupca uz brisanje tereta koji prestaju prodajom, naložena zabilježba rješenja o dosudi u zemljišnim knjigama, određeno da žalba ne zadržava provedbu rješenja te je odbijen prijedlog izlučnog vjerovnika PUNTINA PROMET d.o.o. za odgodu prodaje/dosude nekretnine.

5. Izlučni vjerovnik je protiv ovog rješenja podnio žalbu navodeći da je isključivi vlasnik i posjednik predmetne nekretnine temeljem Ugovora o kupoprodaji od 19. siječnja 2010., da je u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu, o čemu mu je stečajni dužnik izdao pisanu potvrdu, da je pravodobno prijavio izlučno pravo u stečajnom postupku te, sukladno čl. 147. SZ-a, pokrenuo parnični postupak radi ostvarenja prava na predmetnoj nekretnini, odnosno parnični postupak radi utvrđenja prava vlasništva i izlučenja nekretnine iz stečajne mase (P-19/2026). Slijedom toga, smatra da je nesporno izlučni vjerovnik te da predmetna nekretnina nije smjela biti prodana niti dosuđena prije razrješenja spora o postojanju izlučnog prava.

6. Žalitelj ističe da je prije donošenja pobijanog rješenja podneskom od prvostupanjskog suda zatražio zastoj s postupkom otuđenja/prodaje nekretnine radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, pozivajući se i na pravne posljedice iz čl. 148. SZ-a i to do razrješenja pitanja utvrđenja prava vlasništva i posljedično utvrđenja da nekretnina ne ulazi u stečajnu masu. Međutim, prvostupanjski sud je unatoč tome nastavio s prodajom provedenoj putem elektroničke javne dražbe i donio je rješenje o dosudi.

7. Pored toga, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo, osobito odredbe čl. 147., 148. i 247. SZ-a, jer nije uvažio pravni značaj istaknutog izlučnog prava, potrebu odgode prodaje radi sprječavanja štete, niti svrsishodnost prodaje u okolnostima otvorenog spora o vlasništvu, pri čemu je propustio primijeniti načela oportuniteta, svrsishodnosti i ekonomičnosti postupka kao općeprihvaćene pravne standarde. Nadalje istaknuo je da je takvim postupanjem prvostupanjskog suda stavljen u neravnopravan položaj te mu je onemogućen pristup pravosuđu u smislu ostvarenja prava na utvrđenje prava vlasništva. U prilog svojim navodima pozvao se i na pravno shvaćanje izraženo u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5043/2019-2 od 28. kolovoza 2019. Slijedom navedenog, žalitelj je predložio drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

8. Žalbe su osnovane.

9. Nakon što su pobijana rješenja ispitana na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP -a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da ona nisu pravilna i zakonita.

10. O žalbi protiv rješenja poslovni broj St-156/2012-878 od 9. veljače 2026.

11. O nepravovremenosti žalbe protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012-878 od 9. veljače 2026.

12. Žalba se izjavljuje u roku od 8 dana od dostave rješenja (čl. 19. st. 2. SZ-a). Po pravilima o dostavi iz odredbe čl. 12. st. 1. i 3. SZ -a, dostava se smatra izvršenom osmi dan od dana objave na e-Oglasnoj ploči.

13. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio rok iz čl. 103. OZ-a („dostava treći dan od objave“), jer Stečajni zakon sadrži posebna pravila o dostavi pismena u stečajnom postupku. Međutim, i pored toga, kako je rješenje o dosudi od 20. siječnja 2026. objavljeno na e-Oglasnoj ploči istoga dana, ono se smatra dostavljenim 28. siječnja 2026., pa je rok za žalbu počeo teći 29. siječnja 2026. i istekao 5. veljače 2026. Kako je žalitelj žalbu podnio 24. veljače 2026., ona doista nije pravovremena. U tom dijelu prvostupanjski sud je, unatoč pogrešnom polazištu o računanju dostave, pravilno zaključio da je žalba podnesena izvan zakonskog roka.

14. O pravnoj dopustivosti sudske zaštite u iznimnim okolnostima konkretnog slučaja

15. Premda je žalba doista podnesena po proteku zakonskog roka, ovaj sud ocjenjuje da se u okolnostima ovog konkretnog slučaja pitanje pravovremenosti ne može promatrati odvojeno od pitanja je li žalitelju uopće bila osigurana učinkovita sudska zaštita.

16. Žalitelj u ovom stečajnom postupku ima svojstvo izlučnog vjerovnika. On je dužniku predočio kupoprodajni ugovor na temelju kojega je od dužnika ranije kupio nekretninu koja je potom postala predmetom prodaje u stečajnom postupku. Za tu nekretninu žalitelj je platio punu kupoprodajnu cijenu (ugovor o kupoprodaji od 19. siječnja 2010.) a primitak te cijene stečajni dužnik mu je izrijekom potvrdio pisanom potvrdom - potvrdnicom od 14. kolovoza 2019.

17. Uz to, žalitelj se nalazi u faktičnom, neposrednom i dugotrajnom posjedu predmetne nekretnine (prijepis posjedovnog lista od 14. siječnja 2026.), pri čemu dužnik nije osporio ni postojanje kupoprodajnog odnosa, ni činjenicu isplate kupoprodajne cijene, ni žaliteljev posjed nekretnine, niti njegov pravni interes u odnosu na nju. Štoviše, iz stanja spisa proizlazi da je pravni odnos između žalitelja i stečajnog dužnika u svojoj osnovi bio poznat, priznat i neosporen.

18. Pored navedenog, žalitelj vodi parnični postupak radi utvrđenja prava vlasništva na toj nekretnini, uz izvršenu zabilježbu spora (tužba od 10. siječnja 2026.). Istodobno je u ovom stečajnom postupku podnio zahtjev da se zastane s prodajom, odnosno da se prodaja odgodi dok se pravomoćno ne odluči o njegovom vlasničkopravnom zahtjevu (podnesaka - prijedlog sudu od 10. siječnja 2026.).

19. Unatoč svemu navedenom, prvostupanjski sud o tom zahtjevu nije donio bilo kakvu odluku, nego ga je faktično ignorirao i nastavio s prodajom nekretnine. Time žalitelju nije samo prešutno odbijen zahtjev, nego mu nije ni omogućeno da o svom zahtjevu dobije formalnu sudsku odluku protiv koje bi mogao koristiti odgovarajuće pravno sredstvo.

20. Upravo je ta okolnost po ocjeni ovog suda odlučna. U ovoj pravnoj stvari žalitelju tijekom postupka nije bila osigurana ni jedna učinkovita pravna zaštita. Takvim postupanjem uskraćena mu je mogućnost da ishodi sudsku odluku o svom zahtjevu, onemogućeno mu je korištenje pravnih sredstava, a time mu je faktično onemogućen pristup sudskoj zaštiti.

21. Ne može se prihvatiti kao pravni standard postupanje prema kojem stranka kojoj sud nije omogućio odlučivanje o njezinim zahtjevima istodobno snosi negativne posljedice propuštanja rokova u postupku u kojem joj je pristup sudu stvarno bio onemogućen.

22. Dužnik sve navedeno nije osporio, a nije osporio ni činjenicu da se žalitelj nalazi u višegodišnjem samostalnom, zakonitom, istinitom i poštenom posjedu predmetne nekretnine.

23. Izlučni vjerovnik svoja prava prema odredbi čl. 147. st. 1. SZ -a, može ostvarivati izvan stečajnog postupka.

Međutim, kada je već pokrenuo parnični postupak radi utvrđenja prava vlasništva i ishodio zabilježbu spora, a istodobno traži i zastoj prodaje stvari koja je predmet tog spora, postavlja se pitanje smisla, svrhe i cilja prodaje nekretnine nad kojom postoji ozbiljno i pravno relevantno sporenje o pravu vlasništva, a prije pravomoćnog okončanja tog postupka.

24. Ako bi se u parničnom postupku potvrdilo postojanje žaliteljeva prava vlasništva, odnosno time i izlučnog prava, sporna nekretnina morala bi se izdvojiti iz stečajne mase i predati izlučnom vjerovniku. Ako bi se ona u međuvremenu prodala, to bi vjerojatno onemogućilo ostvarenje tog prava u naravi, uz sve posljedice za prava izlučnog vjerovnika iz čl. 148. st. 1. i 2. SZ-a. U okolnostima stečajnog postupka ostvarenje tih prava tada bi postalo krajnje neizvjesno.

25. Stoga ovaj sud posebno kod činjenice da je prvostupanjski sud zanemario žaliteljeve zahtjeve i prava, smatra da bi nastavkom prodaje i namirenjem vjerovnika prije nego što bude pravomoćno okončan postupak utvrđenja žaliteljevog prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, mogla nastupiti veća šteta. I to kako za žalitelja, koji je u posjedu te nekretnine, tako i za stečajnog dužnika i stečajne vjerovnike, u slučaju potrebe povrata nekretnine i eventualnih posljedica iz čl. 148. st. 1. i 2. SZ -a. Zastojem prodaje, namirenje vjerovnika bilo bi samo odgođeno, dok bi prodajom te nekretnine žalitelju mogla nastati velika, pa i nenadoknadiva šteta. Zastoj u redovnom tijeku stvari bi značio samo privremeno zaustavljanje prodaje, uz mogućnost njezina nastavka ako se pravomoćno utvrdi da žalitelj nema izlučno pravo (VTSRH Pž-4328/22, Pž-5043/19, Pž-3862/19, Pž-3160/20 i Pž-922/21).

26. U takvom stanju stvari, unatoč utvrđenoj nepravovremenosti žalbe, ovaj sud ocjenjuje da se procesna pravila o rokovima u konkretnim okolnostima ne mogu primijeniti na strogo formalan način, jer bi takva primjena dovela do rezultata koji nije spojiv s pravom na pristup sudu i učinkovitu sudsku zaštitu, te posebno, dovela bi do moguće povrede temeljnog ustavnog prava nepovredivosti prava vlasništva (čl. 3. Ustava Republike Hrvatske, „Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/012, 76/10, 85/10 i 5/14).

27. O Pretjeranom formalizmu i praksi Europskog suda za ljudska prava (dalje: ESLJP)

28. U ovom slučaju radi se o pravnom odnosu koji nije sporan u svojoj osnovi, a koji prvostupanjski sud nije vrednovao. Žalitelj je u posjedu nekretnine: stekao ju je kupoprodajnim ugovorom sklopljenim sa stečajnim dužnikom; u cijelosti je platio kupoprodajnu cijenu, što je stečajni dužnik izrijekom potvrdio pisanom potvrdom; dužnik nije osporio taj pravni odnos niti izvršenje obveze, a žalitelj dodatno vodi parnični postupak radi utvrđenja prava vlasništva. Riječ je dakle, o pravnom odnosu koji je poznat, priznat i neosporen u svojoj osnovi.

29. U takvim okolnostima, odbacivanje pravnog lijeka isključivo zbog propuštanja roka, bez osiguravanja stvarne mogućnosti sudske zaštite, predstavlja pretjerani formalizam.

30. Ovaj sud polazi od prakse ESLJP-a prema kojoj pravo na pristup sudu mora biti praktično i djelotvorno, a ne teorijsko ili iluzorno. U presudi poslovni broj 47880/20 od 21. siječnja 2025. i objavljenoj 11. veljače 2025., u predmetu Merćep protiv Hrvatske, povodom odbačaja njegove nepravovremene tražbine koja je već bila ušla u tablicu tražbina, kao i u drugim odlukama tog suda, zauzeto je stajalište da pretjerani formalizam kada se sudioniku sudskog postupka onemogućuje sudska zaštita, a osobito kada su odlučne činjenice bile poznate i nesporne, predstavlja povredu prava na pristup sudu iz odredbe čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te protokol 1., 4., 6., 7. i 11. uz tu konvenciju („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ broj 18/97; dalje: Konvencija).

31. To pravno shvaćanje ovaj sud je već zauzeo i u svojoj praksi (Pž-1431/2026) u kojoj je naglašeno da procesna pravila nisu sama sebi svrhom te da njihova primjena ne smije dovesti do isključenja stranke iz postupka u situaciji kada su odlučne činjenice poznate i nesporne.

32. Svaki formalizam ima svoja ograničenja. Nije svaka primjena zakonske norme ujedno i pravno dopuštena ako njezin rezultat, u konkretnim okolnostima slučaja, dovodi do ishoda protivnog svrsi prava i temeljnim načelima pravnog poretka (pok. prof. Siniša Triva). Primjena procesnih pravila ne može se smatrati legitimnom ako dovodi do uskraćivanja prava na sudsku zaštitu, osobito kada je pravni odnos među strankama poznat, priznat i neosporen.

33. U ovoj pravnoj stvari upravo je riječ o takvom slučaju. Primjena roka na strogo formalističan način dovela bi do

toga da žalitelj, iako mu je stečajni dužnik priznao pravni odnos, sklapanje kupoprodajnog ugovora i primitak kupoprodajne cijene te njegovo svojstvo izlučnog vjerovnika, ostane bez ikakve stvarne sudske zaštite. To ovaj sud ne može prihvatiti i dopustiti.

34. Dopuštanjem prodaje u ovim okolnostima, prije okončanja spomenute parnice, žalitelju bi mogla nastati nenadoknadiva šteta, a eventualna kasnija sudska zaštita postala bi iluzorna. Sudska zaštita koja dolazi prekasno ili uopće ne dolazi nije stvarna zaštita prava.

35. Iznimnost ove odluke

36. Ova odluka temelji se na iznimnim okolnostima konkretnog slučaja, osobito:

- potpunom izostanku odlučivanja o žaliteljevom zahtjevu za zastoj prodaje,

- postojanju neosporenog pravnog odnosa,

- te stvarnoj opasnosti nastanka nenadoknadive štete.

37. Stoga se ovo ne može smatrati općim pravilom, već iznimnim odstupanjem radi sprječavanja očite povrede prava.

38. Rješenje iz izreke ne predstavlja odstupanje od zakona, nego ispravak posljedica njegove nepravilne i pretjerano formalističke primjene u konkretnom slučaju, koja je žalitelja dovela u položaj bez učinkovite pravne zaštite. Primarna je zadaća sudova pružiti pravnu zaštitu onima čija su prava povrijeđena, osobito kada im nije osiguran drugi djelotvoran pravni put. Zato sud ne može inzistirati na poštovanju roka pod svaku cijenu kada okolnosti slučaja upućuju na to da bi takvo postupanje bilo protivno svrsi prava i temeljnim načelima pravnog poretka. U ovom iznimnom slučaju posebne okolnosti opravdavaju davanje prednosti zaštiti povrijeđenog prava žalitelja pred formalnom procesnom preprekom.

39. Slijedom navedenog, riješeno je kao u točki I. izreke (čl. 380. t. 3. ZPP -a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a).

40. O žalbi protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012-856 od 20. siječnja 2026.

41. Uvažavajući sve prethodno iznesene razloge zbog kojih je ukinuto rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj St-156/2012-878 od 9. veljače 2026., a osobito okolnost da žalitelju nije bila osigurana učinkovita sudska zaštita, da prvostupanjski sud nije odlučio o njegovu zahtjevu za zastoj prodaje unatoč ozbiljnim i pravno relevantnim tvrdnjama o postojanju izlučnog prava, te da bi provedbom prodaje prije razrješenja spora o vlasništvu mogla nastupiti velika, pa i nenadoknadiva šteta, osnovana je i žalba protiv rješenja o dosudi.

42. Na pravilnost takvog zaključka ne utječe ni odredba čl. 105. OZ -a, prema kojoj rješenje o dosudi može pobijati samo osoba koja je sudjelovala u dražbi. Ograničenje iz te odredbe odnosi se na pobijanje dosude iz položaja sudionika dražbe, ali ne može isključiti pravo na sudsku zaštitu osobi koja tvrdi da predmet dosude uopće nije smio biti predmet prodaje jer ne ulazi u stečajnu masu. Žalitelj, naime, ne osporava dosudu kao sudionik dražbe, nego zakonitost same prodaje u odnosu na predmet za koji tvrdi da na njemu postoji njegovo izlučno pravo. Drugačije tumačenje pretvorilo bi procesno pravilo o aktivnoj legitimaciji u sredstvo potpunog isključenja zaštite izlučnog prava, što ovaj sud ne može prihvatiti, osobito jer bi takvo tumačenje, uz uskraćivanje pristupa sudu zajamčenog čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, moglo dovesti i do povrede ustavnog prava vlasništva žalitelja zajamčenog čl. 48. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, ali i njegova prava na sudsku zaštitu tog vlasništva, kao sastavnog dijela djelotvorne pravne zaštite, uz dovođenje žalitelja u neravnopravan položaj protivno čl. 14. st. 2. Ustava Republike Hrvatske.

43. Razlozi zbog kojih je ovom odlukom pružena pravna zaštita žalitelju unatoč procesnoj zapreci vezanoj uz pravovremenost žalbe, po svojoj naravi neposredno se odnose i na zakonitost rješenja o dosudi, jer je ono doneseno u postupovnim i pravnim okolnostima u kojima prethodno nije bilo odlučeno o žaliteljevom zahtjevu za zastoj prodaje niti su bile vrednovane posljedice koje bi prodaja mogla imati za ostvarenje njegovog izlučnog prava. U

takvom stanju stvari rješenje o dosudi ne može opstati, jer je doneseno prije nego što su bile razmotrene i ocijenjene okolnosti odlučne za zaštitu prava žalitelja, osobito u odnosu na zahtjev za zastoj prodaje, postojanje otvorenog spora o vlasništvu, moguće posljedice iz čl. 148. st. 1. i 2. SZ-a te svrsishodnost prodaje u tim okolnostima. Sve to je prvostupanjski sud potpuno ignorirao.

44. Stoga je i ovo pobijano rješenje ukinuto te predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, u kojem će prvostupanjski sud prvo odlučiti o žaliteljevom zahtjevu za zastoj prodaje predmetne nekretnine te, vodeći računa o pravnim shvaćanjima izraženima u ovoj odluci, ponovno odlučiti o daljnjem tijeku postupka prodaje.

45. Slijedom navedenog, riješeno je kao u točki II. izreke (čl. 380. t. 3. ZPP -a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a).

Zagreb, 11. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća

Draženka Deladio